RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr.80.609 van 3 juni 1999
in de zaak A. 84.277/XII-2051.

In zake : Isabelle DE CLERCQ,
wonende te DRONGEN,
Pieter Hellebautstraat 16

tegen :

de stad GENT,
die woonplaats kiest bij
advocaat N. WEINSTOCK,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Defrélaan 19.

tussenkomende partij :

Carlos-Manuel DAVID,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. MATTHYS,
kantoor houdende te GENT,
Sint-Annaplein 34.

DE wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Isabelle DE CLERCQ, gemeenteraadslid, op 21 mei 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van 18 januari 1999 waarbij de gemeenteraad van de stad Gent een onroerend goed van de stad, gelegen te Sint-Kruis-Winkel, Jozefienenstraat, 17, onderhands verkoopt aan Carlos-Manuel DAVID;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 26 mei 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 1 juni 1999 om 10.30 uur.

Gehoord het verslag van staatsraad A. VANDENDRIESSCHE;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, van advocaat N. WEINSTOCK, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaat D. MATTHYS, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur F. DE BUEL;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat Carlos-Manuel DAVID met een verzoekschrift van 1 juni 1999 heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

1. Overwegende dat de gemeenteraad op 18 januari 1999 besloten heeft zijn goedkeuring te hechten aan de verkoop van een aantal stadseigendommen, o.m. de onderhandse verkoop aan Carlos-Manuel DAVID van een onroerend goed gelegen te Sint-Kruis-Winkel, Jozefienenstraat, nr. 17, grootte 3.596 m², tegen de prijs van 4.750.000 frank; dat de verzoekende partij als gemeenteraadslid actief aan de beraadslaging en de stemming deelgenomen heeft; dat uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij bij de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen bezwaar ingediend heeft tegen dat gemeenteraadsbesluit; dat de verzoekende partij beweert dat de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen haar op 24 maart 1999 en de Vlaamse minister

van Binnenlandse Aangelegenheden op 6 april 1999 medegedeeld heeft dat haar klachten verworpen werden;

2. Overwegende dat een beslissing slechts volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan geschorst worden onder de driedubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden, dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat de zaak uiterst dringend is, d.w.z. dat een schorsing volgens de gewone procedure te laat zal komen om de realisatie van het nadeel tegen te gaan; dat een verzoekende partij die onredelijk lang wacht met het indienen van haar vordering, het bewijs levert dat zijzelf geen onmiddellijke tussenkomst van de rechter noodzakelijk acht en aldus het recht verwerkt om zich op de procedure bij hoogdringendheid te beroepen;

3.1.1. Overwegende dat de verwerende en de tussenkomende partij met recht de vraag stellen naar de diligentie die de verzoekende partij aan de dag gelegd heeft bij het indienen van de onderhavige vordering; dat immers het bestreden besluit door de gemeenteraad genomen is op 18 januari 1999, dat de verzoekende partij toen actief aan de debatten deelgenomen heeft en een tegenstem heeft uitgebracht; dat aldus het besluit, dat aan geen bijzonder administratief toezicht onderworpen is, haar onmiddellijk bekend was; dat de verzoekende partij wel gepoogd heeft door een bezwaar bij de toezichthoudende overheid haar gelijk te halen; dat, hoewel het haar bedoeling was het verlijden van de notariële akte te voorkomen en aldus de eigendomsoverdracht, die op dat ogenblik was bepaald, tegen te gaan -een feit waarop zijzelf geen enkel zicht noch vat had-, zij dan toch niet alleen is blijven stilzitten totdat de Gouverneur en vervolgens ook nog de minister haar medegedeeld hadden dat zij niet zouden optreden, maar dat zij

vervolgens ook nog meer dan anderhalve maand heeft gewacht met het indienen van de onderhavige vordering, hetgeen op zich de vaststelling rechtvaardigt dat de verzoekende partij zelf het hoogdringend karakter van de zaak ontkent;

3.1.2. Overwegende dat de verzoekende partij er de aandacht op vestigt dat een van de door haar ingeroepen middelen toelaat de zaak af te doen volgens de procedure voorgeschreven door artikel 94 van het algemeen procedurereglement en dat zulks een beroep op de procedure bij hoogdringendheid rechtvaardigt; dat aldus evenwel de verzoekende partij twee procedures verwart, de ene (artikel 94 van het algemeen procedurereglement) met betrekking tot de vernietiging van het bestreden besluit volgens een verkorte procedure -procedure die niet anders dan door een beslissing van de auditeur op gang kan worden gebracht-, de andere (artikel 16 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 betreffende de procedure van het kort geding) met betrekking tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij hoogdringendheid waarvan de toelaatbaarheid afhangt van de sub 2. vermelde voorwaarden; dat de beide procedures, de eerstgenoemde gevoerd op zicht van het verzoekschrift tot vernietiging en van het administratief dossier en de tweede ten aanzien van de afzonderlijk ingediende vordering tot schorsing wegens hun onderscheiden aard niet samen gevoerd kunnen worden;

3.2.1. Overwegende dat in het onderhavige geval zich ook de vraag stelt naar het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij; dat zij het verlijden van de authentieke verkoopakte, waarmee het betrokken goed in het patrimonium van de koper zal belanden, wil beletten en dat zij erop wijst dat twee jeugdverenigingen, die het pand sinds 1992 bezetten, en een privé-persoon door de nieuwe eigenaar uit het huis gezet zullen kunnen worden;

3.2.2. Overwegende dat de authentieke verkoopakte van het in deze zaak betrokken goed verleden is op 25 mei 1999; dat de schorsing van het bestreden besluit aan dat feit, en de ermee verbonden eigendomsoverdracht, niets kan veranderen;

Overwegende dat de verzoekende partij zich beroept op haar functioneel belang als gemeenteraadslid van de stad Gent, zodat enkel acht geslagen kan worden op het nadeel dat verbonden is met de uitoefening van die prerogatieven; dat het nadeel dat de bezetters van het verkochte pand kunnen lijden zelfs geen persoonlijk nadeel van de verzoekende partij uitmaakt en dat het bijgevolg in geen geval verbonden kan worden met het functioneel belang van de verzoekende partij;

4. Overwegende dat niet voldaan is aan de wettelijke voorwaarden om de schorsing van de tenuit-voerlegging van het bestreden besluit te bevelen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Carlos-Manuel DAVID in de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drie juni 1900 negenennegentig, door :

de H. A. VANDENDRIESSCHE, wnd. voorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **A. VANDENDRIESSCHE.**